क्षेमगुप्ताभिधानोऽभूदथ राजा तदात्मजः ।
आसवासेवनोत्सिक्तवित्ततारुण्यसंज्वरः ॥ १५० ॥
सोऽभूत् स्वभावदुर्वृत्तो नितरां दुर्जनाश्रयात् ।
कृष्णाद्रपाद्रणो घोरमेघान्ध इव भीतिकृत् ॥ १५१ ॥
स्वतुल्यवेशालंकाराः शतं लालितका नृपं ।
तं फल्गुणप्रभृतयो दुराचाराः सिषेविरे ॥ १५२ ॥
द्यूतासवाङ्गनासेवाव्यसनेऽपि स पार्थिवः ।
विटनिर्लुण्ठ्यमानोऽपि नाभूल्लक्ष्मीवहिष्कृतः ॥ १५३ ॥
रागी मधुप्रणयवान् विहितादरसक्तिर्यः
सख्यमेति मधुपैर्हृतकोशसारैः ।
पद्मे प्रयाति दिनमात्रमपि प्रसक्तिं
श्रीस्तत्र चेत् किमिव तन्न कुतूहलाय ॥ २५४ ॥
विटाः प्रविष्टा हृदयं जिष्णुजा वामनादयः ।
पिशाचस्येव रुचितामशुचिं तस्य चक्रिरे ॥ १५५ ॥
परोपहासकुशलः परनारीरतिप्रियः ।
परायत्ताशयस्तस्थौ पार्थिवोऽनर्थतत्परः ॥ १५६ ॥
ष्ठीवनं श्मश्रुमालासु गालयः श्रोत्रपालिषु ।
तेन क्षिप्ताः प्रतीहार्याणां करोटीषु च टक्कराः ॥ १५७ ॥
कटिसंघट्टनान्नार्यो मृगव्यग्रा वनाटनैः ।